

ශ්‍රී ලංකාවේ ආර්ථික දඬුවම් අවසන් කිරීම - 2020 දර්ශනය

ආර්ථික දඬුවම් ක්‍රමය වූ කලී අනාඛිමත් කාලයක සිට පැවත එන ළමුන් සඳහා දෙනු ලබන යල්පැනගිය සහ ඉතාමත් සාහසික වූ දඬුවම් ක්‍රමයකි. මෙම දඬුවම් ක්‍රමවේදය දරුණු අපරාධයක් ලෙස සලකා එය රටවල් 132 ක විසින් තහනම් කර ඇත. එක්සත් ජාතීන්ගේ ළමා අයිතිවාසිකම් සංවිධානයේ (UNCRC) අර්ථ දැක්වීමට අනුව ආර්ථික දඬුවම යනු ආර්ථික බලය යොදා ගනිමින් කෙතරම් සුළු වෙන් හෝ වේදනාවක් හෝ අපහසුතාවක් ඇතිවන අයුරින් ආර්ථික බලය යොදවා සිදුකරන දඬුවම් ක්‍රමයකි ආර්ථික දඬුවම් ක්‍රමය හා පුළුල් ක්ෂේත්‍රයක සාමාන්‍යමය ප්‍රතිඵල සහ අහිතකර මානසික ප්‍රතිඵල වින්දිතයාට ලැබෙන බව ආර්ථික දඬුවම සම්බන්ධයෙන් සිදුකරන ලද 250 කට අධික පර්යේෂණ අධ්‍යයන මගින් පෙන්වා දෙයි. ආර්ථික දඬුවම හේතුවෙන් වින්දිතයාට විශාල වශයෙන් අහිතකර බලපෑම් සහ අහිතකර මනෝවිද්‍යාත්මක ප්‍රතිඵලයන්ට ගොදුරු වීමේ අවධානමක් ඇත. මෙතෙක් සිදුකරන ලද කිසිදු අධ්‍යයනයකින් මෙම දඬුවම් ක්‍රමය මගින් ලැබෙන ප්‍රතිලාභ කිසිවක් පිළිබඳ අනාවරණය වී නොමැත.

සාමාන්‍යයෙන් ආර්ථික දඬුවමට ඇතුළත් වන්නේ පහර දීම/කම්මුලට පහරදීම වේවැලක් හෝ බැටන් පොල්ලක් ආධාරයෙන් ළමයාගේ අල්ලට ගැසීම සහ කොස්සකින් හෝ ඒ හා සමාන දරුණු වේදනාවක් ඇතිකළ හැකි යමකින් පහර දීම ආදියයි. නමුත් කෙතීන්තීම කොණ්ඩයෙන් ඇදීම ශිෂ්‍යයින්ව දණ ගැස්සීමට හෝ සිටුවා තැබීම වැනි ක්‍රමවේදයන් ද මීට ඇතුළත් වේ. කෙටිකාලීනව ආර්ථිකව සිදුකරනු ලබන හානිකිරීම් වලට අමතරව නින්දා අපහාස කිරීම, මානසික පීඩා ඇති කිරීම, දීර්ඝකාලීනව බලපෑම් ඇතිකරන බරපතල දඬුවම් ක්‍රමවේදයක් බව ඒ පිළිබඳ සිදුකරන ලද විශ්ලේෂණ පර්යේෂණ හරහා කිසිදු සැකයකින් තොරව තහවුරු වී ඇත. (ඔගන්දෝ පෝරටෝලා සහ පෙල්ස් 2015)

1992 දී එක්සත් ජාතීන්ගේ ළමා අයිතිවාසිකම් පිළිබඳ ප්‍රඥප්තිය(UNCRC) ශ්‍රී ලංකාව විසින් අනුමත කරන ලදී. එතැන් සිට මේ වනතෙක් පාර්ලිමේන්තු මැතිවරණ 6ක් තබා ඇති අතර, අගමැතිවරු 9ක් සහ විධායක ජනාධිපතිවරු හතර දෙනෙක් පාලනය කර ඇත. කෙසේ වෙතත් මෙම ආර්ථික දඬුවම් ක්‍රමයට විරෝධය පෑම සඳහා බොහෝ අනුක්‍රමික රජයන් විසින් ඉදිරිපත් කරන ලද බොහෝ පොරොන්දු හා යෝජනා සහ ජාතික ක්‍රියාකාරී සැලැස්ම, මානව හිමිකම් සැලැස්ම සඳහා වූ 2011-2016 ආර්ථික දඬුවම් ක්‍රමය නැවැත්වීම සඳහා වූ ප්‍රතිඥාව, අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශය මගින් නිකුත් කරන ලද 7/2005 සහ 12/2016 චක්‍රලේඛ වලට අනුව ආර්ථික දඬුවම් ක්‍රමය පාසල් තුළින් මැඩපැවැත්වීම සඳහා ක්‍රියාකාරී විය යුතුය යන්න දක්වා ඇත.

සැලකිය යුතු විශේෂිත කරුණක නම් ජාතික මානව හිමිකම් ක්‍රියාකාරී සැලැස්ම 2017-2022 සහ 2016-2020 ශ්‍රී ලංකාවේ ළමුන් සඳහා වූ ජාතික ක්‍රියාකාරී සැලැස්ම ට අනුව ආර්ථික දඬුවම් සම්බන්ධව කිසිවක් සඳහන් නොකිරීමයි.

එහෙත් මෙම ගැටලුවට ප්‍රවේශ වීම සම්බන්ධයෙන් යම් සාධනීය තත්වයක් පෙන්වුම් කළ ද, අදාළ බලධාරීන් විසින් චක්‍රලේඛ ක්‍රියාත්මක කිරීමට අපොහොසත් වී ඇති අතර, ආර්ථික දඬුවම් ක්‍රමයට තිත තැබීම සඳහා සුදුසු ක්‍රියාමාර්ග ගැනීමට ද අපොහොසත් වී ඇත. මෑතකදී ශ්‍රී ලංකාව විසින් එක්සත් ජාතීන්ගේ ළමා හිමිකම් කොමිෂම (UNCRC) 2018 පෙබරවාරිහි දී අවසන් සැසියේ දී රතු අතතරු ඇගයීමක් නිකුත් කරන ලදී. E කොටසේ 21 වැනි ඡේදයේ දී ඉතාමත් ගැඹුරින් දක්වා ඇති පරිදි ළමුන් විශාල සංඛ්‍යාවක් ළමා හිංසනයට හා ළමා අපචාර වලට ගොදුරු වීමේ ඉඩ ප්‍රස්ථාව පවතින අතර, ආර්ථික දඬුවම් පිළිබඳ දැකිව අවධාරණය කර ඇත. එමෙන් ම නිවෙස් තුළ මෙම ආර්ථික දඬුවම් නිත්‍යානුකූලව පවතින අතර එය තහරකිරීමට විකල්ප රැකබලාගැනීම් ක්‍රම වේදයක් දණ්ඩන ආයතන වල මෙන් ම පාසල් වලද තිබිය යුතුය.

එකසත් ජාතීන්ගේ ළමා හිමිකම් කොමිසම මගින් පැහැදිලිවම තක්සේරු කිරීම සඳහා ක්‍රමවේදයක් හා ළමුන් සඳහා වූ ආර්ථික දඬුවම් ක්‍රමය තහනම් කිරීම සඳහා පැහැදිලි නිර්ණායකයන් නිර්ණය කර ඇත.(එකසත් ජාතීන්ගේ ප්‍රඥප්තියේ අංක 8 හි 30 සිට 37 දක්වා බලන්න). කවර ආකාරයේ හෝ ආර්ථික දඬුවමක් කෙසේ වුවත් සුළු පරිමාණයෙන් වුවත් පැහැදිලි වශයෙන්ම ව්‍යවස්ථාවෙන්ම තහනම් කළ යුතු අතර ඕනෑම නීතිමය ව්‍යවස්ථාවක ඇතුළත් නියෝග දඬුවම් සාදාරණීයකරණය කරන ඕනෑම ආයතනයක් ඉවත් කළ යුතු අතර, ආර්ථික දඬුවම අනිවාර්යයෙන්ම අවලංගු කළ යුතුයයි තීරණය කළ යුතුය.

බොහෝ දෙනාගේ විශ්වාසය වන්නේ ආර්ථික දඬුවම ශ්‍රී ලංකාවෙන් ඉවත් කළ යුතුය යන්නයි. මක්නිසාදයත් ශ්‍රී ලංකාවේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ 11 වන වගන්තියට අනුව මෙය තහනම් කර ඇත. "කිසිම පුද්ගලයෙකුට වධහිංසා පමුණුවීම හෝ සාහසික දඬුවම් ලබාදීමට ඉඩ ප්‍රස්ථාවක් නොමැති අතර, අමාත්‍යාංශ හෝ ආත්ම ගෞරවය කෙළෙසීම හෝ දඬුවම් නොකළ යුතු බව 12 (1) වන වගන්තියේ නැවත නැවතත් අවධාරණය කර ඇත. නීතිය ඉදිරියේ සෑම පුද්ගලයෙක් ම සමානය. එමෙන් ම නීතියෙන් සමාන රැකවරණයක් ලැබීමේ අයිතිවාසිකමක් ඔවුන්ට ඇත..මෙය අපරාධයක් ලෙස දණ්ඩ නීති සංග්‍රහයේ 308 ඒ ටොටේ තහවුරු කර ඇත. කවුරුත් හෝ අත්අඩංගුවට ගැනීම වසස අවු: 18 ට අඩු ඕනෑම පුද්ගලයෙකුට හිතාමතා පහර දීම, පීඩා කිරීම, නොසලකා හැරීම හෝ අත්හැර දමා තැබීම හෝ සෞඛ්‍යයට හානි පමුණුවීම(තුවාල කිරීම, ඇසීමට බාධා පමුණුවීම, අතපය හෝ ශරීරයේ වෙනත් ඉන්ද්‍රියන්ට හානි පමුණු වීම හෝ ඕනෑම මානසික ව්‍යාකූලතාවකට පත්කිරීම) ළමුන් වධ හිංසනයට පමුණුවීම බරපතල වරදක් ලෙස දක්වා ඇත.

ව්‍යවස්ථාව පරස්පර විරෝධී සහ මතභේදාත්මකය.

දණ්ඩ නීති සංග්‍රහයේ 82 වැනි වගන්තියේ සඳහන් වන පරිදි ගුරුවරයෙක් වශයෙන් තම රාජකාරිය ඉටුකිරීමේ දී “ වසස අවුරුදු 12ට අඩු පුද්ගලයෙකුට යහපත චේතනාවෙන් වුවත් දුර්වල මානසික තත්වයකින් හෝ ස්ව කැමැත්තෙන් දුර්වලතාව නිසාම පහර දෙයි නම් එම පුද්ගලයා නීත්‍යානුකූල වෝදනා යටතේ හානියක් සිදුකර ගැනීමට අදාළව වරදකරු වේ.” එහෙත් 341(i) වගන්තියට අනුව පාසල් ගුරුවරයෙකු , ගුරුවරයෙකු වශයෙන් තමා අභිමත පරිදි සාධාරණ ලෙස බලය ක්‍රියාවේ යෙදවීම ලබාදීම, ඔහුගේ ශිෂ්‍යයෙකුට පහර දෙයි නම්, ඔහු සාපරාධී ලෙස බලය පාවිච්චි නොකරයි. මක්නිසාදයත් ඔහු තම පාසල ශිෂ්‍යයෙකුට හය ගැන්වීමට සහ හිරිහැරයක් කිරීමේ අදහසක් තිබුණානම්, නීත්‍යානුකූල ලෙස බලය පාවිච්චි නොකරයි.

තවදුරටත් පවසන්නේ නම් ළමා හා නවයොවුන් පුද්ගලයින්ගේ 1939 ආඥාපනත යටතේ 71(6) ඡේදයෙහි දෙමාපියන්ට, ගුරුවරුන්ට හෝ වෙනත් පුද්ගලයින්ට ළමයා නීත්‍යානුකූලව පාලනය කිරීමට මෙන්ම ළමයාට ආර්ථික දඬුවම් ලබාදීම මෙන්ම ළමයාට පහර දීමකින් තොරව පාලනය කිරීමට බලය ඇත.

ළමුන්ට එරෙහි ප්‍රචණ්ඩත්වයට තිත තැබීම සම්බන්ධයෙන් ගවේෂණශීලී රටක් වශයෙන් තිරසර සංවර්ධනයේ ඉලක්ක 16.2 ප්‍රමාණවත් ප්‍රගතියක් කරාගොස් ඇරමුණු සාක්ෂාත් කර ගැනීම සඳහා, නීති පැනවීම හා නීති හඳුන්වා දීම මගින් ශ්‍රී ලංකාව ආර්ථික දඬුවමට එරෙහිව සිදුකරන බලපෑම වෙනුවෙන් පෙනීසිටීමට බලකිරීම හැ නීති පැනවීම හා නීති හඳුන්වා දීම මගින් ප්‍රචණ්ඩකාරී දඬුවම දිගු කාලීනව අනුමත නොකරන බවට පැහැදිලි පණිවුඩයක් යැවීම,

ශ්‍රී ලංකාවේ ආර්ථික ශාරීරික දඬුවම අවසන් කිරීම - 2020 දර්ශනය හි සමාරම්භක ජාතික උද්ඝෝෂණ මාලාවේ අවධානය ගොමු වූයේ පාසල් වල පවතින ආර්ථික දඬුවම අවසන් කිරීම සම්බන්ධයෙන් පමණි. මෙය දණ්ඩනීය සහ ව්‍යර්ථ මිනුම්, අසාදු ලේඛන ගත වූ ගුරුවරුන් හෝ සිරගත වුවත් සඳහා යම් ප්‍රගතියක් හා ප්‍රායෝගික විසඳුමක් බලාපොරොත්තුවෙන් ළමුන්, දෙමාපියන් , අධ්‍යාපනඥයින්, පරිපාලන නිලධාරීන් සහ නීති බලධාරීන් ඇතුළත් කරගනිමින් සිදුකරන සම්පූර්ණ එකාබද්ධ ක්‍රියාවලියකි. ඓතිහාසික පංච මහා යෝජනාව යෝජනාව අංශ පහේ රජයේ පාර්ශව කරුවන් එනම් අතිගරු ජනාධිපතිතුමන්, අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශය, ළමා කටයුතු, නීතිය සාමය හා සාධාරණත්වය එකාබද්ධව අර්ථවත් හා ස්ථිර විසඳුම් ලබා ගැනීමට කටයුතු කරයි.

අපේ අරමුණ වන්නේ ළමා ආරක්ෂාව සම්බන්ධයෙන් වගකිව යුතු සියලු බලධාරීන් යෙදවීමත් කිරීම සහ එ සඳහා ඔසවා තබමින් ජාතික හා ජාත්‍යන්තර නීතිරීතිවලට අනුකූල වන පරිදි පාසල තුළ කිසිදු දරුවකුට කුරිරු, සහ එමෙන්ම ආත්ම ගෞරවය කෙළෙසෙන ආකාරයේ දඬුවම් ලබාදීමට එරෙහිව බලාත්මක කිරීමයි. එමගින් ළමුන්ට තම අධ්‍යාපනික ක්‍රියාකාරකම් ආර්ථික දඬුවම් වලින් තොර සතුටුදායක එමෙන්ම ආරක්ෂාකාරී ඉගෙනුම් පරිසරයක් තුළ සිටිමින් ළමාකර ගැනීමට ඉඩ සලසා දීම මෙමගින් දරුවන්ට මුහුකුරා ගිය දැනුමක් හා යහපත් එ වගේම මානසික නිරෝගීතාව යුතු වැඩි දියුණු කිරීම සඳහා රුකුලක් වන අතර එමගින් පුද්ගලයා තුළ සැබෑ වෙනසක් ඇතිකිරීමට සමත් වේ.

පංච මහා යෝජනාව ඉටුකිරීම සඳහා අතිගරු ජනාධිපතිතුමාගේ පුරුණ සහයෝගය අපි බලාපොරොත්තු වෙමු.

යෝජනාව

මුඛ්‍ය සාමාජිකයින්

- 1) අතිගරු ජනාධිපති
- 2) අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශය
- 3) ළමා කටයුතු අමාත්‍යාංශය
- 4) නීතිය හා සාමය පිළිබඳ අමාත්‍යාංශය
- 5) අධිකරණ කටයුතු අමාත්‍යාංශය

ශ්‍රී ලංකාවේ ශාරීරික දඬුවම් අවසන් කිරීම - 2020 දර්ශනය

අදියර 1

- 1) ශාරීරික දඬුවම මුළුමනින්ම ඉවත් කිරීම සඳහා වූ පනත් ස්ථාපිත කිරීම හා ක්‍රියාවේ යෙදවීම
- 2) ජාතික ළමා ආරක්ෂණ ප්‍රතිපත්තිය ක්‍රියාත්මක කිරීම
- 3) ජාත්‍යන්තර පාසල් නියාමනය කිරීම
- 4) සියලුම පාසල් වලට අදාළ වකුලේඛ ප්‍රතිසංශෝධනය කිරීම හා ඊට සමගාමීව විදුහල්පතිවරුන් සහ ගුරුවරුන් දැනුවත් කිරීම.
- 5) සෑම පාසලකටම ළමා ආරක්ෂක නිලධාරී වරයෙක් පත් කිරීම.
- 6) විශේෂයෙන් නිර්මාණය කරන ලද දූව්‍ය හරහා මේ සම්බන්ධයෙන් දෙමාපියන් දැනුවත් කිරීම හා 2020 වන විට සියලුම ඉලක්ක ගත පාසල් හරහා මෙය බෙදා හැරිය හැක.

පළමු අදියර යටතේ සෑම අයිතමයකම ක්‍රියාවේ යෙදවීමට යෝජනා කරන ලදී.

1) ශාරීරික දඬුවම් සම්පූර්ණයෙන්ම නැවැත්වීම ස්ථාපිත කිරීමට ආයතනිකමය වශයෙන් ක්‍රියාත්මක වීමට කටයුතු කිරීම

- පැහැදිලිවම ශාරීරික දඬුවම අවලංගු කොට ඉවත් කිරීම සඳහා වූ අවශ්‍ය නීතිමය වෙනස්කම් සිදුකිරීම
- වගකිවයුතු සාමාජිකයින් - අතිගරු ජනාධිපති සහ අධිකරණ ඇමති.

2) ජාතික ළමා ආරක්ෂණ ප්‍රතිපත්ති ක්‍රියාවට නැඟීම

- ඉහත තත්වය පිළිබඳ සොයා බැලීම සහ පාර්ලිමේන්තුවේ සභාගත කළ යුතු ප්‍රතිපත්ති අනුගමනය කිරීම
- ජාතික ළමා ආරක්ෂක අධිකාරියේ කළමනාකාරිත්වය ජනාධිපති ලේඛම් කාර්යාලය වෙත යොමු කිරීම
- වගකිව යුතු සාමාජිකයින් - අතිගරු ජනාධිපති සහ ළමා කටයුතු ඇමති

3) ජාත්‍යන්තර පාසල නිශාමනය කිරීම

- අවශ්‍ය කැබිනට් අනුමැතිය ලබා ගැනීම සඳහා ඉදිරිපත් කළ යුතු යෝජනා 2018 මැයි මස 9 වැනි දින කැබිනට් මණ්ඩලයට ඉදිරිපත් කිරීම
- වගකිව යුතු සාමාජිකයින් ජ් අතිගරු, ජනාධිපති හා අධ්‍යාපන ඇමති

4) සෑම පාසලකටම අදාළ සියලුම වකුලේඛන බෙදාහැරීම සහ එයට සමගාමීව විදුහල්පතිවරුන් හා ගුරුවරුවන් දැනුවත් කිරීම.

- අදාළ සියලුම වකුලේඛන ජාත්‍යන්තර පාසල විදුහල්පති වරුන් සඳහා ද අදාළ වේ.
- වගකිව යුතු සාමාජිකයින් ජ් අතිගරු, ජනාධිපති හා අධ්‍යාපන ඇමති

5) සෑම පාසලකටම ළමා ආරක්ෂණ නිලධාරීවරයෙක් පත් කිරීම

- සෑම පාසලකම විදුහල්පතිවරුන්ට හා එක් එක් පාසලේ ගුරුවරුන් දෙදෙනෙකුට ළමා රැකවරණය / ආරක්ෂාව පිළිබඳ පුහුණුවක් ලබා දීම. මෙය සාක්ෂිමත පදනම් වූ විකල්ප විනය ක්‍රියාපටිපාටියක් මත පදනම්වු උපදෙස් ලැයිස්තුවක් ඇතුළත්ව සිදුවිය යුතුය
- ස්ථාධිපතිවරයෙක්, ළමා එකකය සඳහා ස්ථාධිපතිවරයෙක් යටතේ ළමා ආරක්ෂාව පිළිබඳ පුහුණුවක් ලබා දීම
- වගකිව යුතු සාමාජිකයින් ජ් අතිගරු, ජනාධිපති , අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශය සහ නීතිය හා සාමය පිළිබඳ කටයුතු අමාත්‍යාංශය

6) 2020 දී සියලුම පාසල සඳහා තොරතුරු පත්‍රිකාවක් නිකුත් කිරීම

- රජයේ පාසලවල සියලුම පාසල සිසුන්, අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශය සහ ජාත්‍යන්තර පාසල සහ රජය විසින් අනුමත කරන ලද පෞද්ගලික පාසල වල ත්‍රිභාෂා තොරතුරු පත්‍රිකාවක් මගින් ආර්ථික දඬුවම තහනම් බව දැනුම් දීම හා එවැනි ක්‍රියා සිදුකිරීම පිළිබඳ තොරතුරු අනාවරණය වුවහොත් ළමා ආරක්ෂණ නිලධාරීන් වෙත දැනුම් දීමට ක්‍රියා කිරීම සහ විකල්ප විනය ක්‍රියාපටිපාටියකට හුරු කිරීම.
- වගකිව යුතු සාමාජිකයින් - අතිගරු, ජනාධිපති හා අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශය

ඇමුණුම්

- ශ්‍රී ලංකාව පාසල තුළ විනය පවත්වා ගෙන යාම පිළිබඳ ක්‍රමවේදයක් පිළිබඳ අධ්‍යයනය - 2017 මැයි
- ළමා අයිතිවාසිකම් පිළිබඳ කාරකසභාවක්- ශ්‍රී ලංකාවේ එකාබද්ධ 5 වන හා 6 වන කාලපරිච්ඡේද වල කැබිනට් චාර්තා පිළිබඳ අවසන් නිරීක්ෂණය - 2018 පෙබරවාරි
- සිවිල් හා දේශපාලන අයිතිවාසිකම් පිළිබඳ ජාත්‍යන්තර සම්මුතිය - අංක 56 OF 2007 පනත
- ශ්‍රී ලංකාවේ ළමුන්ට එරෙහි ප්‍රචණ්ඩත්වය වැළැක්වීම - රටතුළ වූ දේශන සාකච්ඡා පත්‍රිකා 2017
- විශ්චය වශයෙන් ආර්ථික දඬුවම තහනම් කිරීම සඳහා ක්‍රියාත්මක වීම
- ඉන්දියාවේ පාසලවල ආර්ථික දඬුවම ඉවත් කිරීම සඳහා වූ මාර්ගෝපදේශයන්
- ජාතික ළමා ආරක්ෂණය පිළිබඳ අවසන් ප්‍රතිපත්ති - 2017
- ශ්‍රී ලංකාවේ ළමුන් සඳහා වූ ආර්ථික දඬුවම් - 2018 අගෝස්තු
- 2018 -05- 09 දින ගන්නා ලද කැබිනට් තීරණ පිළිබඳ ප්‍රකාශන
- 2013 -06- 20 දින ගන්නා ලද කැබිනට් තීරණ පිළිබඳ ප්‍රකාශන
- අංක 12/2016 දරණ අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශයේ වකුලේඛ.

இலங்கையில் உடல் ரீதியான தண்டனைகளை முடிவுறுத்தல் - 2020 நோக்கு

இலங்கையின் அதிமேதகு சனாதிபதி மைத்திரிபால சிறிசேன அவர்களுக்கு கையளிக்கப்படும் மனு

பழையமையானதும் சிறுவர்களுக்கு இழைக்கப்படும் கொடுமானதுமான உடல் ரீதியான தண்டனையானது 132 நாடுகளில் தடைசெய்யப்பட்டுள்ளது. சிறுவர்களின் உரிமைகள் தொடர்பான ஐக்கிய நாடுகளின் குழு (UNCRC) உடல் ரீதியான தண்டனையை “சிறிதளவிலோ பெரிதளவிலோ எந்தளவிலும் நோவையோ அசௌகரியதையோ விளைவிக்கும் பொருட்டு உடல் வலிமையைப் பாவித்துத் தாக்கும் செயல்” என வரையறுத்துள்ளது.

250க்கும் மேற்பட்ட ஆய்வுகள் உடல்ரீதியிலான தண்டனைகளில் அதிகமானவை எதிர்மறையான விளைவுகளையும், மோசமான உளவியல் விளைவுகளையும் ஏற்படுத்துவதாக சுட்டிக்காட்டியுள்ளன. உடல் ரீதியான தண்டனைகள் பயனுள்ளவை என்பதனை உறுதிப்படுத்தும் எதுவித ஆய்வு ஆதாரங்களும் இதுவரை இல்லை.

பொதுவாக ஒரு சிறுவனையோ சிறுமியையோ கன்னத்தில் அறைதல் அல்லது கையால் அடித்தல் இல்லாவிட்டால் பிரம்பு, தடி அல்லது துடைப்பம் போன்றவற்றைக் கொண்டு நோவை ஏற்படுத்தும் தாக்குதல் போன்றவை மிக மோசமான உடல் ரீதியான தண்டனைகளுக்கு உட்படும் எனக் கருதப்படுகிறது. அதேபோன்று கிள்ளுதல், முடியை இழுத்தல், மாணவர்களை முழங்காலிடச் செய்தல் அல்லது நிற்க வைத்தல் போன்றனவும் இதனுள் உள்ளடங்கும். குறுகியகால மட்டத்தில் உடல் ரீதியான தீங்குகளை விளைவிப்பதோடு அவமானம் மற்றும் மன அழுத்தம் என்பவற்றையும் இது விளைவிக்கும். அதனோடு இதனால் ஏற்படும் நீண்ட காலக் கடுமையான விளைவுகள் குறித்துப் பல ஆய்வுகள் சுட்டிக்காட்டுகின்றன. (Ogando Portella & Pells 2015).

இலங்கையில் சிறுவர் உரிமைகள் தொடர்பான ஐக்கிய நாடுகளின் பட்டயம் (UNCRC) 1992 இல் அங்கீகரிக்கப்பட்டது. அக்காலத்திலிருந்து 6 பாராளுமன்றத் தேர்தல்கள், 9 பிரதம மந்திரிகள் மற்றும் 4 நிறைவேற்று ஜனாதிபதிகள் ஆட்சியில் இருந்து வந்துள்ளனர். எனினும் ஆட்சி செய்த அரசாங்கங்களால் உடல் ரீதியான தண்டனைகளை முடிவுறுத்தல் தொடர்பாக வழங்கப்பட்ட எண்ணில் அடங்காத உறுதிமொழிகள், ஏராளமான முன்மொழிவுகள், உடல்ரீதியான தண்டனையினைத் தடைசெய்யும் உறுதிமொழியினைக் கொண்ட 2011-2016க்கான மனித உரிமைகளின் மேம்பாட்டுக்கான தேசிய செயற்றிட்டம், பாடசாலைகளில் உடல்ரீதியான

தண்டனைகளை நிறுத்துவது தொடர்பான 7/2005 மற்றும் 12/2016 ஆகிய கல்வி அமைச்சினால் வெளியிடப்பட்ட சுற்று நிருபங்கள் என்பவை யாவும் இருப்பினும், உடல்ரீதியான தண்டனைகள் பாடசாலைகளில் இன்னும் பெருமளவில் கையாளப்படுகின்றன.

இதைவிட கவலை தரும் விடயம் யாதெனில் 2017-2022 க்கான தேசிய மனித உரிமைகள் செயற்றிட்டம், மற்றும் 2016-2020 க்கான இலங்கையில் சிறுவர்களுக்கான தேசிய செயற்றிட்டம் ஆகியவற்றில் உடல் ரீதியான தண்டனைகள் தொடர்பாக ஒன்றுமே குறிப்பிடாமையாகும்.

உடல் ரீதியான தண்டனைகள் குறித்த அணுகுமுறைகளில் சில முன்னேற்றங்கள் இருப்பினும், சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகள் சுற்றறிக்கையை நடைமுறைப்படுத்தத் தவறவிட்டுள்ளதுடன், உடல் ரீதியான தண்டனையை முடிவுக்குக் கொண்டுவர சரியான நடவடிக்கைகளை எடுக்கவும் தவறியுள்ளனர். 2018 பெப்ரவரி மாதம் நடாத்தப்பட்ட UNCRC அமர்வில் இலங்கைக்கு ஒரு “கடும் எச்சரிக்கை” வழங்கப்பட்டது. இதன் E பிரிவு 21ஆம் அத்தியாயத்தில் பின்வருமாறு குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது : “அதிக எண்ணிக்கையிலான சிறுவர்கள் உடல்ரீதியான தண்டனைகளுக்கும், துஷ்பிரயோகங்கள் மற்றும் வன்முறைக்கும் உள்ளாக்கப்படுவது குறித்தும் இந்த உடல்ரீதியான தண்டனைகள் வீடுகளில், மாற்றுப்பராமரிப்பு அமைப்புகளில் குற்றவியல் சட்ட நிறுவனங்களில், பாடசாலைகளில் நடைமுறையிலுள்ளமை குறித்தும் ஆழ்ந்த கரிசனையைக் கொண்டுள்ளோம்.”

UNCRC சிறுவர்களின் உடல்ரீதியான தண்டனையைத் தடை செய்தலை மதிப்பிடுவதற்காகத் தெளிவான வரையறைகளை முன்வைத்துள்ளது. பொதுக்குறிப்பு எண் 8 இல் 30 முதல் 37 வரையான ரீதியான தண்டனையும் சட்டபூர்வமாகத் தடை செய்யப்பட வேண்டும். நியாயமான தண்டனை என்ற முறையில் சட்டரீதியாக எந்த விதத்திலும் உடல்ரீதியான தண்டனைகளுக்கும் இடம்கொடுக்கும் எந்தச் சட்டமும் இரத்துச் செய்யப்பட வேண்டும் எனத் திட்டவாட்டமாகக் குறித்துள்ளது.

இலங்கையில் உடல்ரீதியான தண்டனைகள் நிறுத்தப்பட்டுள்ளதாகப் பெரும்பாலானோர் நம்புகின்றனர். காரணங்கள் பின்வருமாறு “இலங்கையின் அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தின் 11வது உறுப்புரையில் எந்தவொரு ஆட்களையும் தொல்லைக்கு உட்படுத்தல் சித்திரவதை அல்லது மனிதாபிமானமற்ற சீரழிவான தண்டனைக்கு உட்படுத்தலாகாது” என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. தொகுதி 12 (1) மூலம் மீண்டும் “அனைத்து ஆட்களும் சட்டத்திற்கு முன் சமமானவர்கள். மற்றும் சட்டத்தின் கீழ் சமமான பாதுகாப்பிற்கு உரிமையுடையவர்கள்” எனவேனும் ஒருவர் தமது பொறுப்பில் அல்லது பராமரிப்பிலுள்ள 18 வயதிற்குட்பட்ட எந்தவொரு நபரையும் தாக்குதல் கொடுமையான வகையில் நடாத்துதல் கவனிக்காது விடுதல் அல்லது அவரது சுக நலத்திற்குப் பங்கம் ஏற்படுத்துதல் (காயப்படுத்தல் கட்டிபுலன், செவிப்புலன் அல்லது உடல் உறுப்புக்களை இழக்கச் செய்தல் அல்லது உடல் ரீதியான தாக்கங்களை ஏற்படுத்துதல்) மேற்கூறியவற்றிற்குக் காரணமாக இருத்தல், சிறுவருக்கெதிரான வன்முறை என்ற குற்றத்திற்கு ஆளாதல்.

ஆயினும் சட்டங்களில் முரண்பாடுகள் காணப்படுகின்றன. அவை பின்வருமாறு: தண்டனைச் சட்டக்கோவை 82 வது தொகுதியின்படி 12 வயதிற்குக் கீழுள்ள நபர்களின் நன்மைக்காக நல்லெண்ணத்துடன் அவருக்குப் பொறுப்பாக இருக்கும் நபர் எடுக்கும் நடவடிக்கை குற்றமாகாது. அத்தோடு 341(01) தொகுதியில் பாடசாலை ஆசிரியர் ஒருவர் தன் பணியின் போது அவரது மாணவரை உடல் ரீதியாகத் தாக்குமிடத்து அது குற்றமாகக் கருதப்படமாட்டாது. ஏனெனில் அவர் மாணவனை பயமுறுத்துவதையே எண்ணமாகக் கொண்டுள்ளாரே தவிர சட்டத்திற்கு முரணாகத் தாக்கவில்லை. மேலும் 1939ம் ஆண்டின் சிறுவர்கள் மற்றும் இளைஞர்கள் கட்டளைச் சட்டத்தில் 71 (06) தொகுதியிலும் சிறுவர்களுக்கு உடல் ரீதியான தண்டனைகளை வழங்க முடியும் எனவும், பெற்றோர், ஆசிரியர்கள் அல்லது சட்டரீதியான பாதுகாவலர்கள் உடல்ரீதியான தண்டனையை வழங்கும் போது அது சட்டத்தினால் குற்றமாகக் கருதப்படவில்லை.

நிலைபெறுடனான அபிவிருத்திக் கொள்கைகள் 16.2 இன் கீழ் சிறுவர்களுக்கெதிரான வன்முறையை முடிவுக்குக் கொண்டு வருதல் தொடர்பாக உலகளாவிய பங்களிப்பில் முன்னணி வகிக்கும் நாடு என்ற வகையில் சிறுவர்களைத் தண்டித்தல், சிறுவர்களுக்கெதிரான வன்முறை ஆகியவற்றை எதிர்க்கும் சட்டங்களை விதிக்கவும் நடைமுறைப்படுத்தவும் இலங்கை கடமைப்பட்டுள்ளது.

இலங்கையில் உடல் ரீதியான தண்டனைகள் முடிவுறுத்தல் 20:20 – நோக்கு என இத் தேசிய நிகழ்ச்சித்

திட்டம், பாடசாலைகளில் நிகழும் உடல் ரீதியான தண்டனைகளை முடிவுறுத்துவதை மட்டும் வலியுறுத்தும். இது ஆசிரியர்களைக் குற்றப்படுத்தவோ, அவர்களைச் சிறையிலிடுவதையோ நோக்கமாகக் கொள்ளவில்லை மாறாக பிள்ளைகள், பெற்றோர் கல்விமாண்கள், அதிகாரிகள் சட்ட வல்லுனர்கள் முதலியோர் யாவரும் ஒன்றுசேர்ந்து முற்போக்கான நடைமுறைப்படுத்தக் கூடிய தீர்வுகளைக் கண்டுபிடிப்பதே இதன் நோக்கம். இப்பஞ்சமகா பிரேரணையை அர்த்தமுள்ளதாகவும், நிரந்தரமாக்குவதற்கும் தீர்வுகளை வழங்குவதற்கும் 5 தரப்பினர் பெயரிடப்பட்டுள்ளது. மேன்மை தங்கிய சனாதிபதி, கல்வியமைச்சு, சிறுவர் அலுவல் அமைச்சு, சட்டம் மற்றும் நீதி தொடர்பான அமைச்சு ஆகியன இதில் உள்ளடங்குவர்.

எமது நோக்கம் யாதெனில் சிறுவர் பாதுகாப்புத் தொடர்பான அனைத்துத் தரப்புகளும் ஒன்று சேர்ந்து பாடசாலைகளில் எந்தவொரு சிறுவரும் எந்த விதத்திலும் உடல் ரீதியான, கொடூரமான, இழிவான தண்டனைக்கு உட்படுத்தப்படாது இருப்பதை உறுதி கொள்வதோடு அவர்கள் உளவியல் நலத்துடன் மகிழ்ச்சியான மற்றும் பாதுகாப்பான கற்றல் சூழலை உருவாக்குவதேயாகும். இந்த ஒரு உண்மையான மாற்றத்தை பாடசாலைகளில் அமைத்துக் கொடுப்பதே எமது நோக்கமாகும்.

இப்பஞ்சமகா பிரேரணையை நிறைவேற்றுவதற்கு அதிமேதகு ஜனாதிபதியின் ஒத்துழைப்பை நாடி நிற்கிறோம்.

பிரதம உறுப்பினர்கள்

1. அதிமேதகு ஜனாதிபதி
2. கல்வி அமைச்சர்
3. சிறுவர் விவகார அமைச்சர்
4. சட்டம் மற்றும் ஒழுங்கு அமைச்சர்
5. நீதித் துறை அமைச்சர்

இலங்கையில் உடல் ரீதியான தண்டனைகளை முடிவுறுத்தல் - 2020 நோக்கு: கட்டம் 1

1. முற்றுமாக உடல் ரீதியான தண்டனைகளை முடிவுறுத்தல் என்ற கொள்கையை நிறுவனமாக்குதலும் செயன்முறைப்படுத்தலும்
2. தேசிய சிறுவர் பாதுகாப்புக் கொள்கையை அமுல்படுத்தல்
3. சர்வதேச பாடசாலைகளை இதன் கீழ் கொண்டு வருதல்
4. இதற்கான சுற்றுநிருபங்களை பாடசாலைகளுக்கு அனுப்பி வைத்து இவற்றைக் குறித்து அதிபர்கள், ஆசிரியர்கள் மத்தியில் விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தல்
5. ஒவ்வொரு பாடசாலையிலும் சிறுவர் பாதுகாப்பு உத்தியோகத்தரை நியமித்தல்
6. 2020 க்கு முன் பெற்றோர்கள் மத்தியில் இதற்குரிய விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்துமுகமாக தகவல்களை வடிவமைத்துக் கொடுத்தல்

மேற்கூறியவற்றை அமுல்படுத்தல்

1. முற்றுமாக உடல் ரீதியான தண்டனைகளை முடிவுறுத்தல் என்ற கொள்கையை நிறுவனமாக்குதலும் செயன்முறைப்படுத்தலும்
 - இவற்றிற்கு இசைவற்ற சட்டங்களை அகற்றி உடல் ரீதியான தண்டனைகளை முற்றுமாகத் தடை செய்தல்
 - பொறுப்பான உத்தியோகத்தர் - அதிமேதகு ஜனாதிபதி, நீதித் துறை அமைச்சர்
2. தேசிய சிறுவர் பாதுகாப்புக் கொள்கையை அமுல்படுத்தல்
 - இக்கொள்கையை ஆராய்ந்து பாராளுமன்றத்தில் சமர்ப்பித்தல்
 - தேசிய சிறுவர் பாதுகாப்புச் சபையின் முகாமைத்துவத்தினை ஜனாதிபதி செயலகத்தின் கீழ் கொண்டு வருதல்

- 3 சர்வதேச பாடசாலைகளை இதன் கீழ் கொண்டு வருதல்
 - 09.05.2018 பாராளுமன்றத்தில் நடைபெற்ற கலந்துரையாடலின் அடிப்படையில் உரிய பாராளுமன்ற அனுமதிகளைப் பெறல்
 - பொறுப்பான உத்தியோகத்தர் - அதிமேதகு ஜனாதிபதி, கல்வி அமைச்சர்
4. இதற்கான சுற்றுநிருபங்களைப் பாடசாலைகளுக்கு அனுப்பி வைத்து இவற்றைக் குறித்து அதிபர்கள், ஆசிரியர்கள் மத்தியில் விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தல்
 - இதற்கான சகல சுற்று நிருபங்களையும் சகல பாடசாலைகளுக்கும் அனுப்பி வைத்தல்
 - பொறுப்பான உத்தியோகத்தர் - அதிமேதகு ஜனாதிபதி, கல்வி அமைச்சர்
5. ஒவ்வொரு பாடசாலையிலும் சிறுவர் பாதுகாப்பு உத்தியோகத்தரை நியமித்தல்
 - சகல பாடசாலைகளிலும் அதிபரும் இரு ஆசிரியர்களும் சிறுவர் பாதுகாப்பிற்கான பயிற்சியைப் பெறல் வேண்டும். இப்பயிற்சி பிள்ளைகளை வழிநடத்துவதற்கான மாற்று வழிகளை உள்ளடக்கியதாக இருத்தல் வேண்டும்.
 - சிறுவர் பிரிவுப்பட சகல பொலிஸ் அதிகாரிகளும் சிறுவர் பாதுகாப்பிற்கான பயிற்சியைப் பெறல் வேண்டும்.
 - பொறுப்பான உத்தியோகத்தர் - அதிமேதகு ஜனாதிபதி, கல்வி அமைச்சர் சட்டம் மற்றும் ஒழுங்கு அமைச்சர்
6. 2020 க்கு முன் பெற்றோர்கள் மத்தியில் இதற்குரிய விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்துமுகமாகத் தகவல்களை வடிவமைத்துக் கொடுத்தல்
 - கல்வி அமைச்சினால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட சகல அரசு, தனியார் சர்வதேச பாடசாலைகளிலும் அனுமதி பெறும் யாவருக்கும், பாடசாலையில் உடல் ரீதியான தண்டனைகள் தடுக்கப்பட்டதென்பதன் தகவலை, மூன்று மொழிகளிலும் அச்சிடப்பட்ட பிரசுரங்கள் மூலம் வழங்கப்பட வேண்டும்.
 - பொறுப்பான உத்தியோகத்தர் - அதிமேதகு ஜனாதிபதி, கல்வி அமைச்சர்.

ENCLOSURES:

- A Study on Child Disciplinary Methods Practiced in Schools in Sri Lanka – May 2017
- Committee on the Rights of the Child - Concluding observations on the combined fifth and sixth periodic reports of Sri Lanka – February 2018
- International Covenant On Civil And Political Rights (ICCPR) ACT, No. 56 OF 2007
- Preventing Violence Against Children in Sri Lanka - Country Discussion Paper 2017
- Working Towards Universal Prohibition of Corporal Punishment
- Guidelines for Eliminating Corporal Punishment in Schools in India
- National Child Protection Policy Final – 2013.10.04
- Corporal Punishment of Children in Sri Lanka – August 2018
- Press Briefing of Cabinet decision taken on 2018.05.09
- Press Briefing of Cabinet Decision taken on 2013.06.20
- Ministry of education circular No 12/2016

END CORPORAL PUNISHMENT IN SRI LANKA – VISION 2020

Corporal Punishment (CP) is an archaic and heinous form of punishment of children, which is considered a crime and is banned in 132 countries. Corporal punishment is defined by the United Nations Committee on the Rights of the Child (UNCRC) as: “any punishment in which physical force is used and intended to cause some degree of pain or discomfort, however light” (2001).

More than 250 research studies show associations between corporal punishment and a wide range of negative effects and adverse psychological outcomes on the victims. No studies to date, have found evidence of any benefits.

Usually, corporal punishment involves hitting/slapping the child with the palm or more violent action with an instrument such as a cane or baton, and even brooms and similar implements which can inflict severe pain. But it could also involve other techniques such as pinching, pulling the hair or making the student kneel down or stand up. In the short term, in addition to physical harm there is also a significant degree of humiliation and mental hurt. The gravity of the long-term effects have been proved beyond any doubt through credible research harm (Ogando Portella & Pells 2015).

Sri Lanka ratified the United Nations Convention on the Rights of the Child (UNCRC) in 1992. Since then, there have been 6 Parliamentary Elections, 9 Prime Ministers and 4 Executive Presidents. However, despite the many pledges made by successive governments and a plethora of proposals, the National Action Plan for the Promotion of Human Rights 2011-2016 pledging a ban on corporal punishment, circulars by the Ministry of Education in 7/2005 and 12/2016, corporal punishment is rampant in schools.

Most significantly, The National Human Rights Action Plan 2017-2022 and the National Plan of Action for Children in Sri Lanka 2016-2020 do not address corporal punishment.

Whilst there have been some improvements in the approach to this matter, the relevant authorities have failed to implement Circulars, and failed to take appropriate action to end corporal punishment. Sri Lanka was issued a ‘red warning’ at the recently concluded UNCRC session in February 2018, section E paragraph 21 “deeply concerned that high numbers of children are subjected to abuse and violence, including corporal punishment and that corporal punishment remains legal in the home, in alternative care settings, in penal institutions, as well as in schools”.

The UNCRC has laid out clear criteria for assessing prohibition of corporal punishment of children (see paras. 30 to 37 in General Comment No. 8): all forms of corporal punishment, however light, must be clearly and *explicitly* prohibited in

legislation and any legal provisions which allows the use of "reasonable" punishment or which regulate the use of corporal punishment must be repealed.

Many people believe that CP is banned in Sri Lanka because ARTICLE 11 of CONSTITUTION of Sri Lanka states '*No person shall be subjected to torture or to cruel, inhuman or degrading treatment or punishment*'; ARTICLE 12 (1) reaffirms '*All persons are equal before the law, and are entitled to the equal protection of the law.*' it is considered a crime via PENAL CODE 308 A '*Whoever, having the custody, charge or care of any person under eighteen years of age, willfully assaults, ill-treats, neglects, or abandons such person or causes or procures such person to be assaulted, ill-treated, neglected, or abandoned in a manner likely to cause him suffering or injury to health (including injury to, or loss of sight of hearing, or limo or organ of the body or any mental derangement), commits the offence of cruelty to children*'.

The legislature is contradicting and confusing:

PENAL CODE ARTICLE 82 states "*Nothing, which is done in good faith for the benefit of a person under twelve years of age, or, of unsound mind, by or by consent ... having lawful charge of that person, is an offence by reason of harm*" whilst ARTICLE 341 (i) "*if a schoolmaster, in the reasonable exercise of his discretion as master, flogs one of his scholars, he does not use criminal force, because, although he intends to cause fear and annoyance to the scholar, does not use force illegally.*"

Furthermore, CHILDREN & YOUNG PERSON'S ORDINANCE 1939 ARTICLE 71(6) provide legal defences to parents, teachers or other persons having lawful control of a child to administer corporal punishment to a child without being charged.

As a Pathfinder country for the Global Partnership to End Violence Against Children, with the aim of making substantial progress on Sustainable Development Goal 16.2 concerning violence against children, Sri Lanka will come under increasing pressure to address corporal punishment, including by enacting and implementing laws that send a clear message that violent punishment of children is no longer acceptable.

The inaugural national campaign *END CORPORAL PUNISHMENT SRI LANKA - VISION 2020* will focus on ending CP in schools only. It is an INCLUSIVE process involving children, parents, educators, administrators and law enforcement authorities to find progressive and practical solutions together rather than an exclusive process of punitive and abortive measures such as black listing teachers or imprisoning individuals. The historic PENTAGON PROPOSAL unites five stake holders of Government, HE the PRESIDENT, THE MINISTRIES OF EDUCATION, CHILDREN'S AFFAIRS, LAW & ORDER AND JUSTICE in making meaningful and permanent solutions.

Our objective is to encourage and incentivize all authorities responsible for child protection to uphold National and International laws thus ensuring that no child is subjected to cruel and/or degrading punishment in schools. Thereby allowing children to pursue educational activities in an environment devoid of corporal punishment and in a happy and safe learning environment, which promotes mental wellbeing for children to mature into wholesome caring individuals - **REAL CHANGE!**

We request your Excellency's support in fulfilling the PENTAGON PROPOSAL.

PENATAGON PROPOSAL

KEY MEMBERS

- 1) HE President
- 2) Minister of Education
- 3) Minister of Children's Affairs
- 4) Minister of Law & Order
- 5) Minister of Justice

END CORPORAL PUNISHMENT IN SRI LANKA – VISION 2020; PHASE 1

- 1) Ensure a total BAN on Corporal Punishment is institutionalized and implemented
- 2) Implement the National Child Protection Policy
- 3) Regulate International Schools
- 4) Circulate all relevant Circulars to all schools and make Principals and teachers aware of same
- 5) Establish Child Protection Officers in every school
- 6) Make all parents aware of above through especially designed material, which can be distributed through schools targeting all school entrants in 2020

PROPOSED IMPLEMENTATION OF EACH OF THE ITEMS OF PHASE 1

- 1) Ensure a total BAN on Corporal Punishment is institutionalized and implemented
 - Necessary legislative changes to be repealed with explicit ban on corporal punishment
 - Responsible Members – HE & Minister of Justice
- 2) Implement National Child Protection Policy
 - Explore the status of the above and pursue the policy to be tabled in parliament
 - Transfer the management of National Child Protection Authority (NCPA) direct to HE Secretariat
 - Responsible Members - HE & Minister of Children's Affairs
- 3) Regulate International Schools
 - Necessary cabinet approvals to be passed further to cabinet discussion of 9th May 2018
 - Responsible Members – HE & Minister of Education
- 4) Circulate all relevant Circulars to all schools and make Principals and teachers aware of same
 - All relevant circulars must include the principals of international schools
 - Responsible Members - HE & Minister of Education
- 5) Establish Child Protection Officers in every school
 - All Principals and 2 teachers from each school undergo training on Child Protection/Safeguarding. This also includes training on evidence based guided list of alternative disciplinary procedures

- OIC's, OIC of Children's Units etc to undergo training in Child Protection/Safeguarding
- Responsible Members – HE & Minister of Education & Minister of Law & Order

6) Information leaflet to all school entrants in 2020

- All school entrants of Government schools, Private schools approved by Ministry of Education and International schools regulated by Ministry of Education to receive trilingual information leaflet informing that Corporal Punishment is banned and the process to follow in case of such incidence, introducing Child Protection Officers, encouraging alternative discipline in all settings, etc
- Responsible Members – HE & Ministry of Education

ENCLOSURES:

- A Study on Child Disciplinary Methods Practiced in Schools in Sri Lanka – May 2017
- Committee on the Rights of the Child - Concluding observations on the combined fifth and sixth periodic reports of Sri Lanka – February 2018
- International Covenant On Civil And Political Rights (ICCPR) ACT, No. 56 OF 2007
- Preventing Violence Against Children in Sri Lanka - Country Discussion Paper 2017
- Working Towards Universal Prohibition of Corporal Punishment
- Guidelines for Eliminating Corporal Punishment in Schools in India
- Draft Policy on National Child Protection – 2017
- Corporal Punishment of Children in Sri Lanka – August 2018
- Press Briefing of Cabinet decision taken on 2018.05.09
- Press Briefing of Cabinet Decision taken on 2013.06.20
- Ministry of education circular No 12/2016